

Häxförföljelse i vår tid – i vårt land

Det som har hänt den senaste tiden i samband med Mona Sahlins partiledarkandidatur påminner mig om en händelse i Frankrike i början på 1970-talet.

Studentrevolten vid universitetet i Paris 1968 fick bland annat till följd att unga radikala lärare gjorde gemensam sak med de revolterande studenterna. Samvaron mellan dem blev kamratlig och det blev orsaken till att en ung lärarinna och en av hennes studenter förälskade sig i varandra. De försökte inte dölja sitt förhållande vilket fick studentens radikala och vänsterorienterade föräldrar att polisanmäla lärarinnan för otukt med minderårig. Sonen sändes till ett mentalsjukhus för vård. Tidningar, radio och TV frossade i den delikata historien. Den unga kvinnan fick avsked från sin tjänst. Hennes fränskilde man tog de två barnen ifrån henne.

Studenten rymde från sjukhuset och sökte upp lärarinnan, där polisen fann honom och sände honom tillbaka till anstalten. Kvinnan polisanmäldes och dömdes till flera års fängelse. Då sade hyresvärden upp hennes lägenhetskонтakt. Nu hade hon inget arbete, inga barn och ingen lägenhet och alltså utan möjlighet att försörja sig. Pressen framställde henne som

ungdomens förstörare och hade ingen misskund med hennes situation. De brev hon skrev från fängelset visar att hon inte förstod vad hon var utsatt för, hon blev inte ödmjuk och bad om förlåtelse utan ansåg fortfarande att hon inte gjort något kriminellt. Hennes fall diskuterades även i regeringen som ansåg att hon fick skylla sig själv.

Till slut orkade den unga kvinnan inte längre, hon förstod inte varför hon straffats så hårt, hon såg ingen mening med sitt liv och tog livet av sig. Plötsligt nyktrade hela det franska folket upp och insåg vad de gjort och de skämdes. Även de inom regeringen som fördömt henne skämdes och bad offentligt om ursäkt.

Lärarinnans brott bestod i att hon i efterdyningarna av studentrevolten trodde att hon hade rättighet att visa sin förälskelse för hela världen. Hon visste inte att det finns en gräns för vad som är tillåtet

och stiger man över den gränsen startar häxförföljelsen och människors primitiva känslor av hat kommer fram.

Samma obehagliga känsla som jag fick när jag läste boken om den franska lärarinnans öde har jag haft den senaste tiden inför det

som skett i samband med Mona Sahlins parti-ledarkandidatur. Jag tar inte ställning till några sakfrågor eftersom jag precis som de flesta andra endast är informerad genom TV och tidningar. Däremot

reagerar jag på det som massmedia meddelar mig. Först spekuleras det om inte Jan Nygren också skulle kandidera, sedan ville Kvinnoförbundet ha jordbruksministern att kandidera, eftersom de var missnöjda med jämställdhetsministern. Dessutom föreslogs Göran Persson, Göran Johansson och även Stig Malm som partiledarkandidater. Det är tydligt att det är många som är missnöjda med Mona Sahlin, det intressanta är varför de är missnöjda. Är det

för att hon är den person hon är, för att hon är kvinna, för att hennes åsikter är annorlunda än de gruppers som vill ha bort henne?

Plötsligt har någon grävt fram obehagliga fakta om hennes privatekonomi och lika plötsligt brister fördämningarna och det blir tillåtet att fokusera på Mona Sahlins allt det missnöje och all den osäkerhet människor känner inför det okända som sker i samhället. Även massmedia rycks med. Eller är det massmedia som sett till att fördämningarna brast?

Jag mår dåligt av det som nu sker, kritikerna talar så sakligt om förtroendekris osv, men jag får känslan av att var och en av dem har helt andra bakomliggande motiv, precis som man hade i Frankrike inför lärarinnan. Lärarinnan blev ett byte som det var legalt att jaga tills det föll. Kvinnor har nyligen fått tillträde till höga ämbeten, det är naturligt att osäkerhet om vad det innebär för män och kvinnor i framtiden skapar känslomässiga reaktioner. Det viktiga är att veta vad som är ens egna känslor och vad som är fakta i den kritik som ges. Blandas de två samman blir konsekvensen häxjakt på Mona Sahlin.

Ingegerd Wedin

Mona och p-moralen

Till de skulder som kronofogden har tvingats driva in från familjen Sahlin hör som bekant 19 parkeringsböter.

Det är väl troligt att familjen under den aktuella tiden har haft ännu fler p-böter fast de inte gått till indrivning. Och med tanke på p-vakternas (bristande) effektivitet är det mer än troligt att det finns ett betydande mörkertal i form av icke upptäckta felparkeringar.

När jag i sista stund kommer körande till ett möte är ofta alla p-platser upptagna så jag är tvungen att ställa mej fel, har Mona ungefär försvarat sej.

I de många kommentarerna har det rätt en påfallande förståelse för just detta. Alla parkerar vi fel då och då, och ibland betalar vi inte böterna, tycks meningen vara. Därför förtjänar det att påpekas:

1. Mona Sahlin bor i en region med en efter svenska mått utmärkt kollektivtrafik. (Per Albin åkte spårvagn till jobbet.) Och Nacka är inte mer avlägset än att hon

borde kunna (och hinna) cykla till många av sina mål i huvudstaden. (Kulturminister Claes Andersson har berättat att han dagligen tar

cykeln till jobbet, 15 km i varje riktning.) Mona har dessutom tillgång till regeringens limousin-

service och till taxi som uppdragsgivaren (t.ex. en mötesarrangör) betalar.

2. Parkeringsavgifter har införts för att (av bl.a. rättviseskäl) få cirkulation på bilarna. Men i Monas fall handlar det enligt henne själv inte om övertidsavgifter utan om parkering på otillåten plats. Skälet till att en plats inte är upplåten för parkering har i regel med trafiksäkerhet att göra - närhet till gathörn, övergångsställen m.m.

Men det skiter makarna Sahlin i. De har sin egen parkeringsmoral.

Mosa Mona! Det förtjänar hon.

Gunnar Sandin
v-representant i Lunds kommunala p-bolag

Våra pressgrannar

Från vaksamma Vendela
Kvinnobulletinen 3/95:

"I glädje och sorg

Kvinnors låga löner brukar förklaras med att vi väljer fel yrken. "Kvinnor arbetar i allting som slutar på -sorg", sammanfattade en luttrad kvinnokämpe kvinnors yrkesval.

Å andra sidan finns det ju även glädjeflickor."

En duktig tjej

Karlarna stod på kö i nyhetsprogrammen för att fördöma Mona Sahlin. Med allvarlig uppsyn berättade de för oss hur klandervärdt hon betett sig.

En av dem sa, att det visade sig att hon inte var så vanlig som hon hade låtit oss tro.

Men visst är Mona Sahlin vanlig. Lika vanlig som de tusentals svenskar som varje år inte kan hantera sina konto- och kreditkort.

Att missköta ett kontokort är mänskligt. Och förlåtligt kommer det att visa sig, sedan även riksåklagaren och andra använt sina tjänstekort alltför rundhänt.

Men mänsklig får man oftast inte vara, om man är politiker. Det ställs andra krav, särskilt på en socialdemokrat eller på en vänstpartist. Och kanske bör det vara så.

Men vem minns inte klappjakten mot Jörn Svensson, då han som kär och nyförälskad riksdagsman utnyttjade sitt gratiskort på SAS för att hälsa på Margareta Winberg.

Det låg dock inte lika mycket i potten den gången.

Historien kan säkert dammas av om Margareta Winberg skulle bli för marg.

Kanske måste man kräva personlig ordning och skötsamhet av en statsminister. Det råder dock ingen brist på manliga politiker i framskjuten ställning som visat prov på både bristande ordningsamhet och värre saker, utan att det lagts dem till last.

Samhället är så genomsyrat av manliga värderingar att det är bristande moral att inte sköta sin privatekonomi. Däremot går det an att inte sköta sina barn. Det kan en man t.o.m skryta med. Spelat beklagande har vi hört många gånger säga att han nog inte är en så bra pappa pga jobbet, politiken eller vad det kan vara.

Självfallet har hetsen mot Mona Sahlin antifeministiska förtecken.

Kampanjen mot henne var väntad, hade det inte varit kontokorten hade det säkert blivit något annat.

Massmedierna gräver sällan fram sina skandaler själv. Oftast är det någon som tipsat den skribent eller tidning som sedan berömmar sig av att ha lyckats avsätta den politiker som är måltavlan.

Men även i skandaler av mindre dignitet döljer sig oftast en tipsare. Expressen, som är riktigt illa ute med katastrofalt sjunkande upplaga behöver en upplagehöjare av dignitet.

Det är inte orealistiskt att tänka sig att tidningen bredvilligt agerar med Jan Guillous ord "duktig idiot" åt någon med syften som vi kan föreställa oss. Man undrar nyfiken om denne någon finns utanför eller inom socialdemokratin.

När klappjakten på Mona Sahlin pågår har hon mycket lite att luta sig mot. Hennes förtroende brister

forts sid 3

Invandrare dubbelt utanför

Arbetslöshet och socialbidragsberoende är vardagen för invandrare och deras familjer. I vissa områden registreras arbetslösheten till 60%! Bland en stor del flyktingkontingenter går socialbidragsberoendet upp över 90%. Den senaste undersökningen som socialstyrelsen presenterade visade att över hälften av de totala socialbidragskostnaderna i riket går till invandrarhushåll.

Invandrare byggde välfärd

50- och 60-talets arbetskraftsinvandring var en nödvändig förutsättning för det svenska industrisamhällets expansion. Dessutom fick landet arbetskraft som kunde gå direkt in i produktionen utan kostnader för exempelvis utbildningen. In på 70-talet dominerade arbetskraftsinvandringen. Invandrarna tog utöver industriarbeten ansvar för de tyngsta servicejobben som t ex städarbeten och sågs i grovdisker på restauranger.

Det är under 70-talet som arbetskraftsinvandringen i det närmaste upphör och flyktingmottagandet börjar få en större omfattning. Det är inledningsvis flyktingar från Latinamerika som kommer till Sverige. Därefter har stora grupper från Mellanöstern, Afrika och nu senast från f.d. Jugoslavien som sökt skydd här.

När Sverige gick från arbetskraftsinvandring till flyktingmottagande gjordes inte någon skillnad i villkoren för de olika grupperna och förmodligen var behovet för detta inte heller så påtagligt. Jobben fanns ju. Det som väckte viss bestörtning var att flyktingar med högre utbildning

nästan aldrig kunde få anställning inom sitt kompetensområde inte ens efter kompletterande svensk utbildning. Olika försök gjordes för att lösa problemet men inget hände. Och vi hoppades att det på sikt skulle ordna sig. Men så står vi idag inför samma problem men som berör hela invandragruppen

Svenskkrav slår ut invandrare

Antalet arbetstillfällen har sjunkit och när ett jobb blir ledigt ställs invandrare sist i kön av sökande. Situationen har komplicerats ytterligare. Arbetsmarknadsverket ställer ett visst antal krav på den arbetssökande för att hon eller han skall s.k. "stå till arbetsmarknadens förfogande" och därmed bli berättigad till arbetsmarknadspolitiska åtgärder, exempelvis utbildning och praktik. Ett krav är baskunskaper i olika ämnen för att klara arbetsmarknadsutbildningen. Många invandrare klarar inte testen i svenska. Därmed bedöms de ej stå till arbetsmarknadens förfogande. Trots stora insatser från de institutioner som ansvarar för invandrarernas svenskundervisning har det visat sig oerhört svårt för stora grupper invandrare att nå de krav på svenskkompetens som satts upp av arbetsmarknadsmyndigheterna.

För invandraren återstår socialbidragsberoende under lång tid framöver. Att vara invandrare och socialbidragsberoende innebär ett dubbelt utanförskap. Att bryta detta utanförskap låter sig knappast göras av individen själv. Efterhand som månad efter månad av utanförskap läggs till invandrarrens erfarenhet minskar också hennes eller hans

tilltro till sin egen förmåga och till samhällets möjlighet. Svensken som betraktar sin invandragranne ser bara att medan hon/han sliter som lågavlönat vårdbiträde så lever invandrarfamiljen i en till synes likadan standard utan att behöva jobba. Lika mycket pengar kommer varje månad från kommunen i respektives brevkast men på för många oförståeliga grunder.

Högt socialbidragsberoende och hög arbetslöshet bland invandrare är ett faktum idag och det finns inget som talar för att det ordnar sig. Tvärtom är risken för ett långvarigt utanförskap överhängande. Ett utanförskap som kan komma att delas av grupper av svenskar som inte får rum i ett effektiviserat arbetsliv.

En förlorad generation

Och vad kan politiken göra åt det här? En arbetskollega i Danmark gav mig följande uppmaning: "Gör inte som vi gjorde! I drygt femton år utgick vi ifrån att alla skulle få plats på arbetsmarknaden och lade ekonomiska och personella reserver på det målet. Och inget hände. Men vid sidan om gick en generation förlorad".

Runt om i landet pågår idag satsningar i olika projekt för att få ut invandrare på arbetsmarknaden. Resultaten låter vänta på sig. Arbetsgivare och arbetstagare och fackliga organisationer syns inte på barrikaderna.

Vågar vi tänka om för att finna andra alternativ till traditionellt lönearbete eller skall vi avvakta utvecklingen?

Gunlög Stenfelt

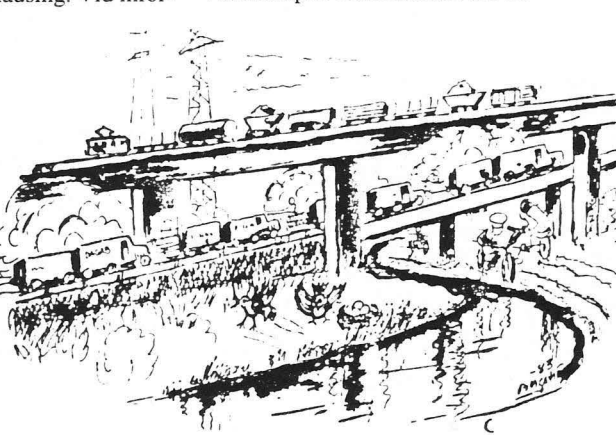
Dubbla utsläpp från ÅR

I måndagskväll var de lokala organisationerna på Klostergården inbjudna till informationsträff hos Åkerlund och Rausing. Vid infor-

mationen presenterade företaget bl a sina planer på en ny reningsanläggning som ska seriekopieras. Detta gör att den tillfälligt övertar övriga reningsanläggningars funktion om det skulle uppstå stopp i dessa. Den nya reningsanläggningen har beteckningar CTP.3.

Från byalaget togs frågan upp om att företaget borde välja annat transportsätt än nuvarande som är långträdare. Byalaget föreslog att

ÅR t ex kunde återuppta järnvägs transporter eftersom fabriken sedan tidigare är ansluten med stambanan via stickspår. Detta skulle i sin tur

betyda att stor del av utsläppen kring fabriken skulle mer än halveras.

Detta gick tyvärr inte, hävdade företagets representanter, eftersom dessa transporter delas upp i mindre enheter i Malmö vilket skulle vara svårt om man använde sig av järnvägen. Dessa tyckte däremot att man skulle påverka politikerna att återuppliva det gamla c-förslaget som innebar att Industrivägen förlängs över Höje å och anknys med Västra ringen. Detta skulle ge mindre avgaser runt Klostergården som idag drabbas av rundkörning genom dessa transporter. Se teckning! På detta möte kom också man också över på att när det uppstår planerade stopp i reningsanläggningen, skaskolan, daghemmen och vårdcentralen i tid informeras av företaget. Detta med tanke på att det kan bli problem för allergiker i första hand.

Göte Bergström

Strejken, feminismen och Svenska Floyd

Ur feministisk synpunkt finns det mycket att vara dyster över i dessa dagar. Kvinnorna i den kommunala sektorn måste strejka för att det överhuvud taget skall övervägas att ge dem en lön som börjar närma sig något som går att leva på; två statsministerkandidaters fysiska företrädare jämförs som om de ställt upp i en skönhetstävling (*varför* är det aldrig någon som tar upp att Helmut Kohl faktiskt är riktigt snygg i vissa vinklar?) och statsfinansernas grundmurade, men hemliga, åsikt är uppenbarligen att det egentligen vore bäst om vi återgick till att vara hemmafruvar hela bandet.

Ljuspunkt i eländet

Skall man se några ljuspunkter i eländet begränsas det till att kommunalanställda kvinnor verkar ha ett fack som åtminstone ibland bryr sig om dem — mitt eget fack, SACO, har en ordförande som inte försummar något tillfälle att berätta för oss hur onödiga och tärande vi är. Kvinnorna bär dessutom en dubbel skuldbörda. Inte nog med att vi går och tär på statens finanser genom att få lön, vi kostar en massa barnpassning och sådant också.

Inför sådant kan man inte låta bli att falla i djupa tankar, som gör allting så svårt: det är t.ex. hemskt svårt att förstå hur man kan leda en samling av sådana eländiga samhällsparasiter (professorer i nationalekonomi givetvis undantagna); borde man inte avgå i protest? Så kan man grubbla, men allt är inte barsvart: på min egen universitetsinstitution framhålls ibland med skärpa att vi visst det gör en samhällsnyttig insats: vi håller tanterna borta från bingohallarna. Med tanke på det rådande spelhysteriet måste ju detta ses som en

insats i klass med Anonyma Alkoholisters Men ibland, när man är försjunken i dystert grubbel över hur så många års gnatande ändå givit så lite, sprider sig ett förklarat skimmer över världen: man inser plötsligt vad som ändå hänt.

Tröst genom populärkultur

Det enklaste sättet att få sådana trevliga upplevelser är att i Benjaminsk anda ägna sig åt äldre populärkultur. Det är oerhört uppfostrande; det finns t.ex. inget bättre sätt att få kläm på femtiotalets akademiska värld än att läsa Maria Langs tidiga produktion. Här har nu i veckan en av de allra slöaste kommersiella TV-kanalerna, TV 21, gjort en banbrytande insats genom att kväll efter kväll visa en verklig pärla i den här uppmuntrade genren, filmen Svenska Floyd från 1961. Ögonen står ut ur sina hålor, håret reser sig, och man inser att de här decenniernas kamp nog ändå åstadkommit en del.

Kalaspinglor och puddingar

Småborgerlighetens syn på vad som var acceptabelt genusdefinition på sextiotalet trotsar all beskrivning. Yngre kvinnor går under tre generella beteckningar: "kalaspinglor", "puddingar" och "småkakor", allihopa personifierade av en mycket ung Lill-Babs i olika märkliga utstyrselar. Även om det redan då måste ha funnits folk som inte meriterade beteckningen "pudding" existerar naturligtvis inte sådana; vad som finns är ytterligare en kvinnobild, förkroppsligad av Siv Ericks. Hon är den äldre kvinnan, säkert 30, till och med yrkesarbetande (pensionatsägare), som ändå

mirakulöst behållit alla bedårande kvinnliga drag. Hon fnissar, kan absolut inte behålla en hemlighet, och överlämnar sin telefonväxel till vad vem som helst kan se är en person som knappast ens är läskunnig, för att hon skall ta sig ett dopp i Medelhavet. Självfallet blir hon the secondary love interest, efter det att puddingen och hjälten fixat ihop det. Det hela är satt i scen i Positano, en italiensk badort där alla märkligt nog är svensktalande; skildringen av italienskt temperament etc. (förkroppsligat av Hans Lindgren som auktoritär broder i svart peruk) bör man nog dra en barmhärtighetens slöja över. Men en verklig höjdare är den unge Jan Malmström som maffia-hitman, med knivvärr och allt.

Dumhetens triumf

När man ser vad som faktiskt var möjligt att kränga som världsbild i början av 60-talet blir man nästan utvecklingsoptimist. Läser man engelsk viktoriensk litteratur, Jane Austen eller George Eliot, framstår det viktorienska samhället i jämförelse som oerhört jämställt och upplyst. Är det en klassfråga? Ville den svenska småborgerligheten efter kriget ha sina kvinnor på det här sättet? Det mest påfallande är *dumheten*. Huvudpersonen, den svenska Floyd, framställs som totalt hjärndöd, men självfallet kommer hans oerhörda förmåga att slå folk på käften i boxningsringen att vinna honom ett antal dyrkande kvinnor samt puddingen. Jag är naturligtvis inte blind för det faktum att samma svenska filmer såg flera av t.ex. Ingmar Bergmans bejublade verk (egentligen lika konstiga de, fast på ett annat sätt), men jag minns

tydligt när jag själv såg Svenska Floyd på bio (på Högländs-bio i Bromma, salig i åminnelse) och att man då inte tyckte det var det minsta konstigt med hur saker framställdes. Så nog har det hänt en del. Apropå Högländs-bio finns där ett verkligt rörande inslag: den folkliga boxaren ("mammans köttbullar är bäst") avporträtteras av en sportjournalist i "den trevna Nockebyvillan". Man lokaliserar en sann representant för den svenske tönten i Nockeby i Bromma, numera helt och hållet ett reservat för direktörer och statssekreterare. Kan ingen göra något åt de stackars människornas fruktansvärda segregation? Det kan aldrig vara bra för barnen.

Sammantaget får man inse att det faktiskt på vissa plan var värre förr, även om man kunde vara folklig och bo i Nockeby. Det som är viktigt att komma ihåg, ständigt, är att basen för det hela faktiskt är pengar: kvinnlöner och möjligheten till en oberoende ekonomi. Får de kommunala arbetsgivarna (och landstingen och de statliga, för den delen) som de vill är vi snart tillbaka till puddingarna och kalaspinglorna igen.

Clöe

Höstvandring

Några få restplatser återstår på vandringen som startar lördagen den 21.10 kl 9.20 från Lund C. Avfärd till Tyringe.

En duktig...forts fr sid 2

hos kvinnorörelsen och - har det visat sig - hon förstår inte kvinnofrågorna. Som kvinna som gjort karrär på karlarnas villkor möts hon med misstänksamhet i båda lägren.

Mona Sahlin har fått ta ansvar för nedskärningspolitiken som drabbar kvinnor mer än män. Som jämställdhetsminister har hon varit märkligt uddlös, och man får intrycket att Ingvar Carlsson tillsatt posten mest som eftergift åt Maria-Pia Boethius.

Mona Sahlins bristande förståelse för kvinnokrav visade sig i riksdagens jämställdhetsdebatt nyligen, då hon hävdade att någon särbehandling av kvinnor inte ska behövas, och att jämlikheten i samhället inträffar då finansminister Göran Perssons politik väl har lyckats. Hon tolkade männens uppfattning att ordnar det sig bara med ekonomin så löser sig det där med jämlikheten också.

Vi stödjer henne ändå. En tjej som kommit så långt måste vara jävligt mycket duktigare än alla karlar.

Så märktes strejken på dagis

Personalen

Det var jobbigast dagarna innan strejken började. Många diskussioner kring vilka arbetsuppgifter som kunde utföras, vilka barn som skulle prioriteras och vilka öppettider vi skulle kunna ha. Vad kunde vi göra i köket utan att inkräkta på kokerskans arbetsuppgifter och hur skulle föräldrarna informeras.

Med första strejkdagen kom lugnet. Personalstyrkan halverad och barnantalet minskat med ca 25 stycken. Plötsligt kunde vi arbeta under nästan ideala förhållanden, 12 barn och 2 vuxna.

Föräldrarna

De flesta hade inga problem med att ordna tillsyn de dagar de inte kunde få barnomsorg. Det som upplevdes besvärande var om man t ex hade 3 barn, att varje morgon

packa matsäck. Barnen hade krav på variation, i synnerhet sladdbarnen, och svårt att enas om ett gemensamt innehåll. Många uttryckte sin lättnad när strejken var över och barnen åter blev serverade lunch och mellanmål.

Barnen

De hann inte tröttna på sin matsäck. Att öppna ryggsäcken och se vad den innehöll var nästan lika spännande som att öppna ett paket på julaftonen.

Verksamheten

Den planerade verksamheten ställdes in. Istället improviserades det dag för dag. Det vackra höstvädret, den medhavda matsäcken och den lilla barngruppen gjorde det lätt att göra utflykter.

Maten

Värdet av att daghem och skolor serverar lunch ökade. Det blir nog svårt att stänga dagiskök i framtiden.

Städning

Effekterna av utebliven städning hade varit mycket större om det regnat under strejkveckan. Enstaka barn vägrade kissa på toaletten eftersom det var smutsigt på golvet. Skönt var det att på fredagen efter strejken få golven avtorkade.

På de del barn har strejken gjort intryck. Leken har berikats med ett nytt ord. Några barn lekte postkontor. Linda som var postkasörska, tröttnade på leken och istället för att säga, jag vill inte vara med längre, sa hon: "Det är strejk på posten" och så gick hon sin väg.

A-S L

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

KDN Öster I:

Vad ligger öster om centrum?

Jo, Österstad eller kanske Östra Lund!

Förra torsdagen var det stormöte på Östra Torn arrangerat av planeringsgruppen Tuna/Östra Torn/Mårtens Fäläd. Detta är ett samarbetsorgan med representanter från bl a skola, kyrka, fritidsgård. Denna gång var det politiker från kommunalstyrelsen som berättade om organisationen inför kommunalstyrelsen.

3 eller 300 miljoner?

Anders Ebbesson som är nominerad till ordförandeposten från miljöpartiet och Bo Kristensson, socialdemokrat nominerad till vice ordförande representerade gruppen. De berättade att nämnden kommer att ha hand om den s.k. mjuka sektorn och park och natur. Här ingår skola, bibliotek, kultur, fritids och äldreomsorg. Någon frågade om hur stor budgeten är för nämnden. Där hade de olika uppgifter, Anders hävdade 3 miljoner medan Bo K talade om att det var 300!

Detalade också om att nämnden ofta ska ha öppna möten för att öka intresset för lokalpolitiska frågor, omväxlande på Östra Torn och Linero. Geografiskt är kommunalstyrelsen rätt besvärlig. Anders talade om att den inte hänger ihop naturligt. Man kunde skönja en viss tveksamhet till hur man skulle få den att hänga ihop.

Miljöfarlig lokal för mp-ordf

Det har stått rätt mycket om lokalproblem för nämnden på Öster. Referensgruppen vill ha paviljonger t ex i närheten av Maria Magdalenakyrkan. Rune Linder på fastighetskontoret har dock bestämt sig för att den ska sitta i ett hus på Vipeholm, där det har visat sig vara asbest i väggarna. På den linjen har nu också kommunstyrelsen gått.

Problemområde

Uttalande: "Den tillsatta chefen för kommunalstyrelsen, Anki Gauffin har erfarenhet av arbete med problembarn vilket passar bra i detta område!"

Det diskuterades också information via stadsdelstidningar. Idag har Östra Torn och Linero varsin tidning, det känns inte möjligt att ha ytterligare en tidning för kommunalstyrelsen. Kanske kan man slå ihop tidningarna eller så kan kommunalstyrelsen ha samma information i båda tidningarna. Det är viktigt att hela kommunalstyrelsen

KDN Öster II:

Det finns två kommunalstyrelser som har avvikare vilka är nominerade till ordförande. Den förste presenterar vi här och avvikelsen är i första hand politisk!

Anders Ebbesson som är aktiv i miljöpartiet är ordförande i Östers referensgrupp. Han började engagera sig i partiet 1988 och kom snabbt in i kommunalpolitiken. 88-91 satt han i kommunstyrelsen. Han menar dock att han länge varit inriktad på att jobba i kommunalstyrelsen.

På frågan om varför just Öster haren miljöpartist som ordförande, menar Anders att det har spelat stor roll att det är ett av mp:s starkare fästen. Han tycker dock att samförstånds lösningar är viktiga i sådana här lokala organ, även om naturligtvis mp:s ideologi är en riktlinje för honom. Som ordförande tycker han att det inte är möjligt att profilera sig partipolitiskt.

Värna om de minsta frågorna

Han vill lyfta fram de s.k. minsta frågorna som inte självklart har sin del av budgeten. Skola och barnomsorg tar stor del av budgeten. Däremot behöver man arbeta med kultur och fritidsfrågor. Inte minst på Öster, där man har haft stor inflyttning under senare år och därmed stor ökning av bl a ungdomar. Trycket på fritidsgården är stort även om man fått förstärkning av resurser. Det finns en aktiv grupp på Östra Torn, den s.k. Torggruppen, som vill planera ett torg i närheten av kyrkan med lokaler att samlas i för framförallt ungdomar.

Nära till invånarna

En annan viktig fråga för Anders är information till områdets invånare. Han vill engagera människor. Idag finns det aktiva människor i t ex Östra Torns Riogrupp, men Anders tycker att de är relativt få. Det måste märkas att man har fått närmare till politiken fr.o.m nästa år! Han menar dock att det finns en stort intresse för miljöfrågor som berör området. Uttalande från Anders: "Jag tror inte att det har betydelse vem som är ordförande i en sådan här nämnd, partimässigt alltså!"

KB

får samma information. Till sist tog man upp frågan om vad kommunalstyrelsen ska heta. Några förslag var Mellanöstern, Östra staden, Österstad. Östra Lund var det förslag som mötet tog som sitt!

Karin Blom

Världens renaste jordbruk

Under lång tid har det viktigaste målet för bönder varit att rationalisera och effektivisera odlingen. Det är samhället och de jordbrukspolitiska målen som har drivit fram denna utveckling. För att överleva har bönderna varit tvungna att hitta åtgärder för att ständigt öka produktionen. Konsekvenserna av detta är tydliga idag. Övergödda hav, bekämpningsmedelsrester i dricksvattnet och gifter i maten är bara några exempel på vad den ökade användningen av handelsgödsel och bekämpningsmedel har lett till.

Idag är vi medvetna om problemen och olika åtgärder görs för att lägga om jordbruket. För att få en uppfattning om vad som är på gång i Sverige idag hade vi under miljöveckan i Lund en debatt om framtidens jordbruk. Utgångspunkt var LRF:s kampanj "På väg mot världens renaste jordbruk", som presenterades inledningsvis av Karl-Erik Jönsson från LRF. Övriga i panelen var: Lars Törner-Odling i balans, Charlotte Norrman-Ekologiska lantbrukarna i Skåne, Nils Gyllenkrok-förvaltare och Hans Larsson-SNF. Debatteradare var Ewa Björnberg-lantbrukskonsultent på länsstyrelsen.

Ekologiskt jordbruk-en utopi?

Kampanjen "På väg mot världens renaste jordbruk" har väl knappast undgått någon, då den har visats i såväl tidningar som på bioografer. Men vad innebär den egentligen? Och är Sveriges jordbruk verkligen på väg att bli världens renaste? Ja, vad kampanjen innebär fick vi en bättre uppfattning om efter Karl-Eriks presentation, men om den leder till världens renaste jordbruk var väl meningarna delade om.

Efter presentationen av kampanjen fick alla i panelen klargöra för vad de ansåg att ett rent jordbruk är. Här varierade åsikterna. Några tyckte det innebar inga insatser av kemiska eller syntetiska medel, medan andra tyckte att det var en utopi. De pratade istället om inga oacceptabla föroreningar från jordbruket. Men vad är acceptabelt? Och det var väl ungefär så resten av debatten fortsatte. Det blev två läger- de som förordade en ekologisk odling mot de som förordade en konventionell odling med mindre bekämpningsmedel och handelsgödsel. Nils Gyllenkrok ansåg att om hela världen skulle ha en ekologisk odling så skulle inte marken räcka till.

Skäll inte på bönderna

Folke Gunther, professor i Human-

ekologi, och sittande bland åhörarna, tog upp att vi måste sluta skälla på bönderna och istället se till det verkliga problemet dvs att vi har ett systemfel i samhället. Samhället har successivt utvecklats i en riktning där det mindre och mindre rättar sig efter naturens lagar. Vi får tex hela tiden ökade transporter och vi lägger ner mer energi på att förädla produkterna. För att få fram ett ägg till affären idag krävs det 10 gånger mer energi än ägget innehåller.

Några tydliga svar på hur vi ska lösa miljöproblemen som är kopplade till jordbruket gav inte debatten. Men den visade tydligt att alla är överens om att det är viktigt att komma tillrätta med problemen. Målet är nog mer eller mindre detsamma för alla- att vi ska få ett jordbruk i harmoni med naturen så att även kommande generationer kan bruka marken. Och det stämmer även väl överens med de nya statliga målen. Sen återstår det bara att se hur omställningen ska ske och hur lång tid den tar.

Malin Wågström-
miljödelegationen

Vi har flera insändare som tyvärr måste stå över till nästa nummer!

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte måndag 23 okt. 19.30 på partilokalen. Ämne: Kommunfullmäktiges sammanträde den 26 okt.

MEDLEMSMÖTE måndag 30 okt. (tid och plats meddelas i nästa nummer). Teman: 1) Programkommissionens förslag till nytt partiprogram (inl. Karin Svensson-Smith); 2) Lunds kommuns budget 1996 (inl. Roland Andersson).

RÖDA KAPELLET Rep Sö 29.10 kl 18.45 på Musikskolan med Birgit. Följande låtar inför appellmötet 28.10: 1,28, 34, 76, 78, 136, 190:2, 208, 218, 225, 271, 294, 298A, 315, 318.

STORBANDET: Rep onsd 25.10 kl 19 på Vipeholmsskolan.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom och Marianne Borgström.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna:
Thomas Schlyter 147505 (nästa nr)
Rolf Nilson 129044
Karin Blom 141612
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.